

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

Advies bestemd voor het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Krimpenerwaard

Betreft: Het bezwaarschrift van de heer H. den Ouden, wonende te Stolwijk, ingekomen op 14 juni 2019, gericht tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van 27 mei 2019, waarbij de begunstigingstermijn van de last onder dwangsom van 5 april 2018 is verlengd tot 1 december 2019.

Datum: 31 oktober 2019

Partijen: de heer H. den Ouden (hierna: bezwaarde), bijgestaan door de heer V. Gertenbach (getuige-deskundige).

en

het college van burgemeester en wethouders van Krimpenerwaard, vertegenwoordigd door de heer mr. S.W. Boot (advocaat gemeente), mevrouw mr. A.D. Bouwman, juridisch medewerker Ruimtelijke Ontwikkeling en de heer K. Brandwijk, beleidsmedewerker Ruimtelijke Ordening.

de heer G. Verhoef, MooiMekkerland VOF (hierna: 3^e belanghebbende)

Samenstelling commissie: de heer mr. B. Huizenaar, voorzitter
mevrouw mr. L. Brand, lid
de heer mr. R. Brandwijk, lid
mevrouw mr. M. Martin, secretaris

De Commissie bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard, belast met de advisering over de beslissing op bezwaar als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), heeft de op het geschil betrekking hebbende stukken, zoals deze voor belanghebbenden ter inzage hebben gelegen, bestudeerd en is tot het volgende advies gekomen:

I De feiten

Op grond van de 'oude' vergunning uit 2001 mag MooiMekkerland (hierna: het bedrijf) 650 melkgeiten en 162 jonge geiten houden. Deze vergunning is per 1 januari 2013 (inwerkingtredingsdatum Activiteitenbesluit milieubeheer) 'omgezet' in een melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Het maximaal aantal te houden geiten bedraagt dus 812.

Uit controle op 6 februari 2018 is gebleken dat het bedrijf 2.586 geiten hield (op basis van gegevens dierenmanagement, per eind 2017). Het houden van meer dan 2.000 geiten is vergunningplichtig op grond van het Besluit omgevingsrecht, bijlage I onderdeel C, categorie 8.3 onder e.. Aan het bedrijf is nooit een dergelijke vergunning verleend en daarmee overtreedt het bedrijf artikel 2.1, eerste lid, onder e van de Wabo.

Bij besluit van 5 april 2018 heeft de Omgevingsdienst Midden-Holland (hierna: ODMH) daarom, namens het college van burgemeester en wethouders van Krimpenerwaard, een last onder dwangsom opgelegd aan MooiMekkerland VOF, met een begunstigingstermijn van zes maanden na verzenddatum. Het bedrijf dient de hoeveelheid geiten terug te brengen naar de vergunde en gemelde hoeveelheid van maximaal 812 geiten. Indien de last niet of niet geheel binnen de begunstigingstermijn wordt uitgevoerd, is het bedrijf een dwangsom van €90.000,- verschuldigd per constatering dat hij de last overtreedt met een maximum verschuldigd bedrag van €450.000,-.

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

Op 16 mei 2018, ingekomen 18 mei 2018, heeft het bedrijf bezwaar gemaakt tegen de last onder dwangsom. De hoorzitting van de bezwarencommissie vond 4 oktober 2018 plaats. Vanwege de lopende bezwaarprocedure is de begunstigingstermijn toen verlengd tot 1 december 2018. Op 22 mei 2019 adviseerde de Commissie: bezwaar ongegrond. Het college besliste op bezwaar op 5 september 2019: conform het advies van de Commissie. Op 16 oktober 2019 heeft het bedrijf beroep ingesteld tegen deze beslissing op bezwaar. Deze beroepsprocedure loopt momenteel nog.

Het college meldt in zijn beslissing op bezwaar van 5 september 2019 dat "vast staat dat ten tijde van het opleggen van de bestreden last onder dwangsom er geen sprake was van concreet zicht op legalisatie. Nadien zijn de vergunningsaanvragen weliswaar aangevuld, maar bestaat er nog discussie over de legaliseerbaarheid. Dat (o.a.) vanwege de huidige provinciale regels en het recent (op 16 juli 2019) genomen, nog niet onherroepelijke, besluit van het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland. Zolang legalisatie (nog) niet heeft plaatsgevonden of zeker is, kan niet worden gesteld dat het besluit destijds ten onrechte is genomen, dan wel dat thans grond bestaat het bestreden besluit te herroepen. Wel hebben wij in het kader van het wegen van belangen, de zorgvuldigheid, het voorkomen van onomkeerbare gevolgen en de stand van zaken met betrekking tot andere besluiten er voor gekozen de begunstigingstermijn, die in de bestreden last onder dwangsom is bepaald, te verlengen waardoor de gevolgen van de last onder dwangsom zich vooralsnog niet doen voelen. Wij zullen blijven bezien of, en zo ja in welke zin, het onderhavige besluit, als ook het besluit tot verlenging van de begunstigingstermijn, bijstelling behoeft."

Bij besluit van 29 november 2018 heeft het ODMH, namens het college, de begunstigingstermijn verlengd tot 1 juni 2019. Tegen dit besluit heeft bezwaarde bezwaar gemaakt. Op 29 april 2019 heeft de Commissie hierover advies uitgebracht: bezwaar ongegrond. Het college heeft dit advies overgenomen in zijn beslissing op bezwaar van 11 juli 2019.

In het advies van de Commissie van 29 april 2019 overweegt deze dat "de Commissie is gebleken dat het college van burgemeester en wethouders een zoveel mogelijk samenhangende aanpak en besluitvorming voor ogen staat inzake de handhavingsverzoeken en vergunningsaanvragen met betrekking tot Mooi Mekkerland VOF., vanwege de zorgvuldige afweging van alle belangen in het kader van een zorgvuldige besluitvorming. Ten aanzien van het bezwaar tegen de verlenging van de begunstigingstermijn, concludeert de Commissie dat het bestreden besluit daarom niet op zichzelf kan worden beschouwd. Er is een nauwe onderlinge samenhang met de andere besluiten en beslissingen die door het college zijn genomen in deze kwestie. Tegen die achtergrond oordeelt de Commissie dat de onderhavige verlenging van de begunstigingstermijn te rechtvaardigen is. De Commissie geeft het college van burgemeester en wethouders wel mee dat een eventuele verdere verlenging van de begunstigingstermijn wellicht niet opportuun is, indien het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland de aanvraag om ontheffing van de provinciale Omgevingsverordening, die het college met instemming van de gemeenteraad op 14 mei a.s. zal indienen, weigert. In dat geval wordt duidelijk dat het besluit om te legaliseren onhoudbaar is (ECLI:NL:RVS:2016:594)." Het college heeft dit advies overgenomen in zijn beslissing op bezwaar van 11 juli 2019 (ontvankelijk; bezwaar ongegrond; besluit van 29 november 2018 in stand houden).

Op 17 mei 2019 heeft het college van burgemeester en wethouders van Krimpenerwaard (hierna: college) bij het college van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (hierna: provincie) het verzoek ingediend om een ontheffing ex artikel 6.29 van de Omgevingsverordening voor het legaliseren van reeds gebouwde opstallen ten behoeve van de geitenhouderij en het legaliseren van het feitelijk aanwezige aantal geiten. Op 16 juli 2019 heeft de provincie de ontheffing geweigerd (hierna: weigeringsbesluit). Op 23 augustus 2019 is namens het college tegen dit weigeringsbesluit beroep ingesteld bij de rechtbank Den Haag. Deze beroepsprocedure loopt momenteel nog.

Bij besluit van 27 mei 2019 heeft het ODMH, namens het college, de begunstigingstermijn verlengd tot 1 december 2019. Tegen dit besluit heeft bezwaarde nu bezwaar gemaakt.

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

II De bezwaren

Bezwaarde voert aan, in relatie tot het voorgaande advies van de Commissie bezwaarschriften van 29 april 2019 (zitting 11 april 2019), met betrekking tot de verlenging van de begunstigingstermijn zoals die op 29 november 2018 bekend is gemaakt, dat er geen zicht (meer) is op legalisatie. De reden daarvan is dat de provincie de aangevraagde ontheffing aangaande het aantal geiten heeft geweigerd. Een verdere verlenging is daardoor niet meer houdbaar.

III Reactie college

Er is besloten om een ontheffing aan te vragen bij de provincie van de zogenaamde geitenstop. In afwachting van het besluit van de provincie is de begunstigingstermijn verder verlengd.

Op 16 juli 2019 heeft de provincie de aangevraagde ontheffing ex artikel 6.29 van de Omgevingsverordening Zuid-Holland geweigerd. Het college heeft besloten om beroep in te stellen tegen dit besluit, omdat zij het inhoudelijk niet eens is met de motivering van het weigeringsbesluit. Er wordt niet ingegaan op de argumenten van het college om de ontheffing te verlenen dan wel de Omgevingsverordening Zuid-Holland niet van toepassing te verklaren. De rechter mag een oordeel vellen of de provincie terecht de gevraagde ontheffing geweigerd heeft. Tot die tijd is nog steeds niet zeker of het college niet kan overgaan tot legalisatie.

De weigering van de ontheffing maakt namelijk niet dat de tweede verlenging van de begunstigingstermijn onhoudbaar is. Er is een ontvankelijke aanvraag ingediend voor het onderdeel milieu. Voor het beoordelen van de aanvragen heeft het college de benodigde adviezen ingewonnen. De Abc-commissie heeft aangegeven dat de gerealiseerde uitbreiding van het bedrijf noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering. Uit het advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit blijkt dat de gerealiseerde bouwwerken niet in strijd zijn met de eisen uit de Nota Ruimtelijke Kwaliteit. Verder heeft de Omgevingsdienst Midden-Holland de milieueffecten beoordeeld. Die beoordeling geeft geen reden de aangevraagde vergunningen niet te verlenen.

Tevens is het college van mening dat zij, ondanks deze weigering van de gevraagde ontheffing, terecht nogmaals de begunstigingstermijn van deze last heeft kunnen verlengen. Dat geldt te meer, omdat deze last onder dwangsom nauw samenhangt met de last onder dwangsom inzake het bouwen en bestemmingsplan, alsmede om het voorkomen van voldongen feiten.

IV Toepasselijke regelgeving

- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb)

V De ontvankelijkheid

De bestreden beschikking is een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid van de Awb. Het belang van bezwaarde is rechtstreeks bij de bestreden beschikking betrokken. De bestreden beschikking is bekendgemaakt op 27 mei 2019. Ingevolge artikel 6:8 van de Awb geldt als termijn voor het indienen van bezwaarschriften de periode van 28 mei tot en met 8 juli 2019. De bezwaren zijn ingekomen op 14 juni 2019 en zijn dan ook binnen de in artikel 6:7 van de Awb genoemde termijn van zes weken ingediend. Het bezwaarschrift voldoet aan de overige eisen van artikel 6:5 van de Awb. De Commissie is van oordeel dat bezwaarde in zijn bezwaar kan worden ontvangen.

VI Inhoudelijke beoordeling

De Commissie heeft het bezwaar behandeld in een openbare zitting op 31 oktober 2019. Van deze zitting is een digitale geluidsopname gemaakt, die dient als verslag. Schriftelijke verslaglegging van de hoorzitting blijft in beginsel achterwege.

De Commissie dient de vraag te beantwoorden of het college terecht is overgegaan tot het besluit van 27 mei 2019, waarbij de begunstigingstermijn van de last onder dwangsom van 5 april 2018 is verlengd tot 1 december 2019. Op basis van het dossier en het besprokene ter zitting overweegt de Commissie als volgt.

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

Met verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 oktober 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:3590) is de Commissie van mening dat het bevoegde gezag ingevolge artikel 5:32a, tweede lid, van de Awb, bij een last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding een termijn dient te stellen gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (waaronder de uitspraak van 6 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3366) geldt bij het bepalen van de lengte van de begunstigingstermijn als uitgangspunt dat deze termijn niet wezenlijk langer mag worden gesteld dan noodzakelijk is om de overtreding te kunnen opheffen. In de jurisprudentie van de Afdeling zijn op dit uitgangspunt uitzonderingen ("bijzondere omstandigheden") aangenomen waarbij de begunstigingstermijn langer mag zijn dan noodzakelijk is om de overtreding te beëindigen. Deze uitzonderingen zien op situaties waarin bezwaar of beroep is ingesteld tegen het handhavingsbesluit. Onder omstandigheden acht de Afdeling het aanvaardbaar dat de begunstigingstermijn in afwachting van de uitkomst van de procedure tegen het handhavingsbesluit wordt verlengd.

Concreet zicht op legalisatie

Echter, volgens de rechtspraak is een begunstigingstermijn er niet op gericht de mogelijke legalisering van niet-vergunde activiteiten af te wachten (zie in dit verband bv. Vz ABRvS 14 april 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO7973 ABRvS 22 oktober 2014, ECLI:NL:RVS:2014:3792, r.o. 6.1) en dient de begunstigingstermijn niet te worden gekoppeld aan de termijn die nodig is om de overtreding die aan de dwangsombeschikking ten grondslag ligt te legaliseren (AbRvS, 30 juli 2008, LJN BD8903).

Ook mag de begunstigingstermijn niet zo (onredelijk) lang zijn dat het op gedogen gaat lijken (ABRvS 200405659/1 en ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ9264). De Commissie constateert, gezien de inhoud van de beslissing op bezwaar van 5 september 2019, dat het college in principe inzet op legalisering van de illegale situatie ("zolang legalisatie (nog) niet heeft plaatsgevonden of zeker is") en dat het college – uit een oogpunt van "het wegen van belangen, de zorgvuldigheid, het voorkomen van onomkeerbare gevolgen en de stand van zaken met betrekking tot andere besluiten" - ervoor kiest om ten aanzien van de begunstigingstermijn telkens te bezien "of, en zo ja in welke zin een verlenging van de begunstigingstermijn bijstelling behoeft". De Commissie constateert hiermee dat daardoor de begunstigingstermijn steeds weer verlengd kan worden, wat veel gaat lijken op gedogen.

De Commissie concludeert dat voor het bepalen van de lengte van de begunstigingstermijn derhalve niet bepalend is de tijd die het vergt om de overtreding te legaliseren of om een (onherroepelijke) uitspraak van de rechtbank Den Haag in de beroepszaak inzake de geweigerde ontheffing ex artikel 6.29 van de Omgevingsverordening af te wachten.

Bovendien impliceert, volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraken van 28 juni 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1686 en 23 januari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:169), een gegeven last de vereiste toestemming om aan die last te voldoen. Voor het voldoen aan de onderhavige last onder dwangsom is derhalve geen besluit op de aangevraagde omgevingsvergunning dan wel een (onherroepelijke) uitspraak van de bestuursrechter inzake het ingestelde beroep vereist.

Naar het oordeel van de Commissie is niet gesteld noch gebleken dat het voor het bedrijf niet mogelijk is de overtreding binnen de (al twee keer eerder verlengde) begunstigingstermijn op te heffen. In het feit dat het bedrijf door handhaving (uitvoeren van de last of invorderen van de dwangsom) zal worden getroffen in zijn bedrijfseconomische belangen wordt door de Commissie geen aanleiding gezien om een langere begunstigingstermijn vast te stellen. Deze bedrijfseconomische consequenties behoren voor rekening van het bedrijf te blijven omdat het bedrijf op het perceel in strijd met het omgevingsrecht handelt.

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

Bovendien heeft de provincie in zijn brief van 16 juli 2019 aangegeven niet bereid te zijn om de benodigde ontheffing te verlenen (weigeringsbesluit). De provincie heeft hier een eigen beoordeling gemaakt en heeft een eigen voortschrijdend inzicht met betrekking tot de gevolgen van geitenhouderijen voor de volksgezondheid en de onduidelijkheid die er op dit moment op dat punt bestaat doorslaggevend geacht. Het college heeft beroep ingesteld tegen dit weigeringsbesluit. De Commissie kan (in dit advies) verder niet inhoudelijk op de standpunten van partijen in de beroepszaak ingaan, maar ziet op dit moment geen aanknopingspunten dat op voorhand moet worden geconcludeerd dat het door de provincie ingenomen standpunt rechtens onhoudbaar is en dat voor legalisering de vereiste medewerking niet zal kunnen worden geweigerd.

Verder gaf de vertegenwoordiger van het college, de heer mr. S.W. Boot, ter zitting aan contact te hebben gezocht met de rechtbank Den Haag om te informeren naar de datum waarop de beroepszaak ten aanzien van het weigeringsbesluit wordt behandeld. De rechtbank gaf aan grote achterstand te hebben in de behandeling van zaken; de beroepszaak wordt in ieder geval niet meer in dit kalenderjaar behandeld, wanneer wel is vooralsnog onduidelijk.

De Commissie concludeert hieruit dat er op dit moment onvoldoende reden is om te veronderstellen dat er in de (nabije) toekomst wel sprake zal zijn van een (concreet) zicht op legalisatie.

Het advies van de Commissie van 29 april 2019 om toentertijd wel akkoord te gaan met verlenging van de begunstigingstermijn, was gebaseerd op het feit dat het college op 17 mei 2019 bij de provincie zou verzoeken om een ontheffing ex artikel 6.29 van de Omgevingsverordening voor het legaliseren van de reeds gebouwde opstallen ten behoeve van de geitenhouderij en het feitelijk aanwezige aantal geiten. Nu de provincie op 16 juli 2019 heeft besloten geen ontheffing te willen verlenen, is dit verlengingsargument van tafel.

Uitzondering op het uitgangspunt dat de begunstigingstermijn niet langer mag zijn dan de tijd die nodig is om de overtreding te beëindigen.

Uit het feit dat de begunstigingstermijn inmiddels een aantal keer is verlengd in combinatie met de opmerking in het verweerschrift van het college om "tot die tijd is nog steeds niet zeker of het college niet kan overgaan tot legalisatie" maakt de Commissie op dat het college de last en de dwangsom slechts lijkt te willen effectueren als alle ter beschikking staande (rechts)middelen zijn uitgeput.

Zoals hiervoor aan de orde is gekomen, acht de Afdeling het onder omstandigheden aanvaardbaar dat de begunstigingstermijn in afwachting van de uitkomst van de procedure tegen het handhavingsbesluit wordt verlengd. Zoals eveneens uit het voorgaande volgt, loopt tegen het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom een beroepsprocedure. Voornoemde uitzondering geldt evenwel uitsluitend als de aard van de overtreding zich niet tegen verlenging van de begunstigingstermijn verzet. In dat kader overweegt de Commissie het volgende.

De Commissie erkent dat beide partijen (tegengestelde) belangen hebben. Het college richt zich – zo lijkt het – voornamelijk op de risico's voor de bedrijfseconomische belangen van het bedrijf. Bezwaarde richt zich meer op de gezondheidsrisico's voor de omwonenden van het bedrijf.

Bezwaarde vindt - waar het gaat om zijn zorgen over de gezondheidsrisico's van de omwonenden van het bedrijf - een belangrijke medestander in de provincie

De provincie heeft het standpunt ingenomen dat de zorg voor de volksgezondheid mede een belang is dat de provincie zich wil aantrekken. Hoewel destijds nog geen duidelijke oorzaak voor het uit onderzoek gebleken verhoogde risico op longontsteking in de nabijheid van geitenhouderijen werd geconstateerd, hebben Provinciale Staten daarom - handelend vanuit het voorzorgbeginsel - de nu in de Omgevingsverordening opgenomen "geitenstop" ingesteld. Gelet daarop acht de provincie medewerking aan uitbreiding van een geitenhouderij waarbij het aantal geiten toeneemt alleen aanvaardbaar indien in de nabijheid van een geitenhouderij geen omwonenden aanwezig zijn of indien uit nader onderzoek zou blijken dat de aanvankelijk geconstateerde relatie tussen geitenhouderij en verhoogd risico op longontsteking niet aanwezig is of indien de oorzaak voor een

Onafhankelijke Commissie voor de Bezwaarschriften van de gemeente Krimpenerwaard

verhoogd risico bekend is en door middel van het treffen van maatregelen de ongewenste gevolgen voor de volksgezondheid kunnen worden voorkomen. Om de risico's voor de volksgezondheid zo beperkt mogelijk te houden, heeft de provincie bij de vaststelling van de regeling (nu overgenomen in de Omgevingsverordening) in de Verordening Ruimte afgezien van het opnemen van specifiek overgangsrecht.

De Commissie is van mening dat er – ondanks alle maatregelen die het bedrijf al heeft genomen om de gezondheidsrisico's voor omwonenden te verminderen - als gevolg van het grote aantal geiten niet is te garanderen dat er geen nadelige effecten voor de volksgezondheid zullen optreden, temeer ook omdat niet bekend is waardoor de verhoogde ziektedruk in de omgeving veroorzaakt wordt. Nu (nog) niet duidelijk is wat de oorzaak van de verhoogde kans op longontsteking is, is evenmin duidelijk of toepassing van die technieken daarop voldoende effect heeft.

Wel zijn er meerdere wetenschappelijke onderzoeksrapporten, waaruit een verhoogde kans op longontsteking blijkt voor mensen die rondom een geitenhouderij wonen. De relatie tussen geitenhouderijen en het aantal gevallen van longontsteking in de omgeving is daarmee aangetoond door deskundigen. De oorzaak voor deze verhoogde ziektedruk is echter nog onbekend en daarnaar is nader onderzoek nodig. De uitkomsten van dit nadere onderzoek worden pas op termijn verwacht.

Nu in de nabijheid van het bedrijf meerdere omwonenden aanwezig zijn (binnen een straal van twee kilometer), het bedrijf (inmiddels) is uitgebreid tot 2568 geiten en dat niet duidelijk is wat het effect daarvan is, is de Commissie van mening dat het college niet langer kan overgaan tot (steeds weer) verlengen van de begunstigingstermijn, gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving (gezondheid van de omwonenden) en de omstandigheid dat het hier geen geringe overtreding betreft. De zwaarte van dit algemeen belang blijkt volgens de Commissie uit de verplichting voor de overheid om zorg te dragen voor (de bescherming van) de gezondheid van de burgers, die in diverse wetten (Grondwet) en verdragen (EVRM, ESH, IVESC) zijn vastgelegd. Gelet op het vorenstaande verzet de aard van de overtreding zich naar het oordeel van de Commissie in dit geval tegen het (nogmaals) verlengen van de begunstigingstermijn in afwachting van de beroepsprocedure over de last onder dwangsom.

VII Conclusie

Gelet op de vorenstaande overwegingen concludeert de Commissie dat er geen bijzondere omstandigheden zijn om een uitzondering te maken op de hoofdregel dat de begunstigingstermijn niet wezenlijk langer mag worden gesteld dan noodzakelijk is om de overtreding te kunnen opheffen en dat de begunstigingstermijn dan ook niet (verder) verlengd had mogen worden tot 1 december 2019. Het college had het bestreden besluit van 27 mei 2019 in redelijkheid niet kunnen nemen. De Commissie concludeert dan ook dat de bezwaren gegrond zijn.

VIII Advies

De Commissie adviseert:

1. bezwaarde in zijn bezwaren te ontvangen;
2. gelet op de hiervoor genoemde overwegingen de bezwaren gegrond te verklaren.
3. het bestreden besluit van 27 mei 2019 te herroepen.

Schoonhoven, 11 december 2019

De Commissie bezwaarschriften Krimpenerwaard,

de secretaris,

de voorzitter,

mévr. M. Martin

dhr. B. Huizenaar